

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

De abnegatione, patientia & nihilo. 40

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

LIBER I.

do, in comedendo & in bibendo, & sic iugiter ob oculos habere studeamus imaginem Christi, quatenus secundum illā nos dirigere valeamus. Istud autem si in nobis perfici debet, Deū ipsum hoc in nobis operari oportet. Porro ad hoc, ut Deus in nobis operari dignetur, & ab ipso ex hac sensuali ac bestiali vita in vitam spiritalem, & e vita spiritali in vitam deiformem transferri mereamur, ad hoc (inquam) ars quædam necessaria est, quæ est annihilatio sui ipsius.

Qualiter omnis nostra exercitatio debeat esse circa abnegationem, tolerantiam & nihilum. Cap. XL.

VT igitur absque impedimento in nobis opus suum Deus operari possit, nosq; iugiter parati simus agi primo ab ipso et post modum agere & operari pro nobis, utque semper habere possimus nudum, liberum & resignatum fundum, omnis nostra exercitatio in abnegatione, tolerantia & nihilo consistere debet. Primo igitur cum aduertimus Deum in nobis operari velle, aut quando homines aliquid a nobis, quod non sit illicitum, petunt vel exigunt, ibi continuo nos ipsos abnegare debemus, parati implere, quicquid siue Deus siue homines a nobis requirant. Secundo in tolerantia siue patientia exerceri debemus, & primo quidem ut hilariter atq; libenter sufferamus, quicquid nos Deus patitur voluerit, idq; ob suam amarissimam passionem. Hoc namq; Deus vult nos æquanimiter ad extremum vsq; sustinere. Secundo autem penam illam, quam peccatis nostris meruimus, nobis misericorditer

H rela-

MARGARITAE EVANG.

relaxari per suā acerbissimā passionē postulabimus, per quā copiosissime omne debitū nostrum ipse persoluit, & satisfecit pro omnibus, q̄ id desiderant, & cū fiducia bonoque proposito sese ad ipsum cōuertunt. Nos em̄ omnibus passionibus nostris neq; minimā purgatorij p̄cēnā exolvere vel expiare possemus, neq; minimū æternę vitę gaudiū promereri, nisi per merita passiōis Christi nobilitentur. Quod inde satis liquet, quod ante mortē Christi nemo quantūlibet perfectē vitę æternā potuit vitā adipisci. Prima igitur crux illa, quā nos vsq; ad extremū sustinere vult dominus, ista est. Quādo ipsum sequi & libenter aliquid boni agere vellemus, hoc nobis ille antiquus diabolus (qui ab initio mūdi semper omne bonū impedire conatus est) inuidet, diuersosq; dolos ac technas meditat, & varios atq; subtiles laqueos tendit, quibus nobis taliter affectis multa grauamina & diuersas afflictiones ingerit, quatenus nos a bono proposito resilire faciat, ne in illo perseueremus. Sed ob hoc nequaquā cessare debemus, quantumuis magis grauamina aut afflictiones inde super nos venire sentiamus, sed semper in dño sicut mons Sion consistere discamus. ¶ Tertio semper in quadā nihilitate stare debemus, sicut aliquis, qui nihil habet, nihil potest, nihil scit, nihil p̄ualet. In isto sicut dem nihilo tota salus nostra consistit. Si igitur in illud nihilū denuo redire velimus, in q̄ eramus, quādo necdū creati fuimus, liberę arbitrium nostrum (q̄d nobis adeo liberę Deus cōcessit, vt nemo illud cogere possit, & Deus illud cogere nolit) rursus in Deū projicere debemus, vt tã libere pro arbitrio suo nobis vti possit, quō tñc vti poterat,

LIBER I.

poterat, quando adhuc in ipso increati eramus. Tūc sane nihil potuimus, nihil p̄ualuimus, nihil desiderauimus, nullo indigebamus. Si ergo voluntatē nostram itē in Dei voluntatem proijcimus, nihil profecto possumus, nihil p̄ualemus, nulloque indigemus. Nostræ enim voluntatis obliti, eandem in Dei voluntatē transfundimus.

¶ In hoc nihilo, vt iam dictum est, omnis nostra salus consistit, & ex ipso omnes virtutes oriuntur, vtpote vera humilitas. Quæ enim maior esse potest humilitas, quam nihil esse? Quod em̄ nihil est, extollere se non potest. Vera resignatio. Qui enim nihil habet, omnia dereliquit. Vera essentialis paupertas. Quid enim nihilo est pauperius? Sic nimirum ex hoc nihilo omnes virtutes oriuntur. Cum ergo pro aliqua virtute assequenda laboro, bene quidem ago, sed essentialiter illam virtutem obtinere non possum, nisi me in istud nihilum proijciam, & ibi habitem supra omnem illius virtutis indigentiam, & naturaliter ipsa virtus efficiat. ¶ Porro, si ad istud nobile nihilum pertingere, & nihil fieri velim, necesse est, vt nihilum, id est, anima mea, cum nihilo, id est, cum Deo nihil fiat. Nam & ipse Deus nihil est omnium eorum, quæ de ipso verbis eloqui possumus. Sic ergo in eius amore proficere debemus, vt cuncta nobis creata nihil fiant, & sic eius diuinitate repleti, vt inde nec minimum bonum proferre possimus, quatenus sic in nobis Deus totaliter fiat innominabilis, vt omnino nihil, imo plusquam nihil esse sentiamus, quicquid nobis de ipso dici potest. Et omnem interiorem actionem postponentes, in diuinæ nos essentiæ punctū proijciamus,

H ij ita vt

MARGARITAE EVANG.

ita vt nunquam inde reuertamur. Ibi tunc essentia ab essentia cōprehenditur. Ibi nihilum, id est, Deus a nihilo, id est, ab anima inuenitur. Ibi nihilum, id est, anima, a nihilo, id est, a Deo inuoluitur. Ibi demū nihilum a nihilo absorbetur. Hic habitabo, quoniā hęc requies mea in seculum seculi, & sub ymbra illius sedebo. Et ego quidē ingrediar, Deus autem egredietur. Ego tacebo, et Deus loquetur. Ego quiescam, et Deum operati sinam. In hac paupertate, & in hoc nihilo, qđ videlicet nihil sumus, si nos ipsos recte iudicamus, verę Dei diuitiæ cōsistunt. Nō fecit Deus taliter omni nationi, & iudicia sua nō manifestauit eis. Pascam igitur oues meas in iudicio & in iustitia. Ex hoc nanq; iudicio, quo nos ipsos pro nihilo reputamus, & ab intra ad iudicium Dei conuertimur, in eius iudicium nequaquam incidimus, sed in ipsam iustitiam transformamur, & ex vnitate diuinę essentię pascimur, quę profusus est innominabilis prę effluenti bonitate, cuius fundum nemo attingere potest. Et ideo non fecit taliter omni nationi. Multę siquidem nationes transierunt, quę se ipsas in veritate non iudicarunt, et coram diuino iudicio non ambulauerunt, nec se ipsas in nobilem illum fundum introuerunt, vbi se ipsas exire & abnegare, & in diuina vnitate in nihilum redire, & soli duntaxat veritati viuere debuissent.

De decem punctis, quę his, qui amplius proficere & Deo placere desiderat, assequi conari debet, quibus & nihilum illud fusius explicatur.

Cap. XLI.

Primo,